

Ezt a rendet hirdetem

*Pompás, napfényes őszi nap,
— későn virágzó szerelem —
a tavasz végső lángja vagy,
és tavaszt varázsolsz nekem.*

*Végigmegyek ú vén Szeged
nagy, zordon házai között,
s lám — friss színek, vidám színek:
mind új ruhába öltözött.*

*Megifjú és reámnemet
a város kórház szíve,
Állványokon sürgő kezek:
öltöztessétek izibe!*

*Az utcán mész, homok, cement.
Törlődik minden. Furcsa rend.
En ezt a rendet szeretem,
mert újat és szépet teremt.*

*En ezt a rendet hirdetem,
s hitet teszek szóval, kézzel:
mert mindig újul és terem,
s mint a szerelem — nem vész el.*

*Es az újuló utcákon
számot vetek most magammal:
elég erő lesz ifjúságom,
bírom szerelemmel, dallal?*

*Friss vér rohan föl ereimben,
virtusos kedv feszít ma újra,
hogy szinte szétpattan az ingem:
ej, jöhet még több, izzóbb munka!*